

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 12C/29/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813222841
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Matulák
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2014:3813222841.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Róbertom Matulákom v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 35724803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Údernícka č. 5, IČO 36613843, proti odporcovi: O. L., nar. X.X. XXXX, naposledy bytom F., O. XXX/X, v konaní zastúpená opatrovníčkou, Evou Pravdovou, zamestnankyňou Okresného súdu Prievidza, o zaplatenie 59,99 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 59,99 eur s 9,25 % - ným ročným úrokom z omeškania od 9.12.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi k rukám jeho právneho zástupcu náhradu trov konania vo výške 75,08 eur pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 58,58 eur a z ostatných trov vo výške 16,50 eur, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ návrhom podaným na súd dňa 24.10. 2013 si uplatnil voči odporkyni nárok na zaplatenie istiny 59,99 eur s úrokom z omeškania 9,25 % ročne od 9.12. 2011 do zaplatenia ako i nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12. 2011 uzavretej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporcovi. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 4.6. 2007 Zmluvu č. 2309729851 (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len („VOP“)). Na základe Zmluvy postupca poskytol odporcovi peňažné prostriedky Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Zmluva obsahuje všetky náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka. Odporca sa zaviazal uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach riadne a včas. Túto svoju povinnosť si nesplnil, čím sa dostal do omeškania. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 59,99 eur, pozostávajúcu z istiny v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení, kde postupca deklaruje, že údaje, výška a špecifikácia jednotlivých pohľadávok sú generované bankovým systémom a predstavujú aktuálny záväzok dlžníka ku dňu postúpenia pohľadávok, resp. k rozhodujúcemu dátumu v zmysle zmluvy o postúpení pohľadávok.

V predmetnej veci vydal súd platobný rozkaz č. k. 16Ro/351/2013-26 zo dňa 21.11. 2013, ktorý pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk odporkyne uznesením č. k. 16Ro/351/2013-40 zo dňa 29.1. 2014 podľa § 173 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku zrušil.

Pretože miesto terajšieho pobytu odporkyne, ani osobu, ktorá by bola ochotná a spôsobilá odporkyňu v konaní zastupovať ako opatrovník z jej blízkeho okolia, sa súdu, jemu dostupnými prostriedkami, nepodarilo zistiť, uznesením č. k. 12C/29/2014-42 zo dňa 25.2. 2014 ustanovil súd v konaní odporkyňu opatrovníka v osobe Evy Pravdovej, tajomníčky tunajšieho súdu, ktorá na pojednávaní žiadala, aby súd vo veci rozhodol v zmysle platných právnych predpisov na základe dôkazov založených v spise.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom opatrovníčky odporcu, listinnými dôkazmi, a to Zmluvou o bežnom účte a poskytovaní produktov a služieb flexiúčtu č. 2309729851 zo dňa 4.6. 2007, Všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s., na depozitné produkty, Oznamením o postúpení pohľadávky VÚB bankou odporkyňu zo dňa 5.1. 2012, Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12. 2011, Prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok VÚB zo dňa 8.12. 2011, listom adresovaným právnym zástupcom navrhovateľa odporkyňu zo dňa 27.9. 2013 (Pokus o zmier) a ďalšími dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, na základe čoho mal zistený tento skutkový stav veci:

Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 8.12. 2011 uzavretej medzi postupcom, Všeobecnou úverovou bankou, a.s., so sídlom v Bratislave a navrhovateľom, postúpil postupca na navrhovateľa pohľadávku voči odporkyňu. Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 4.6. 2007 Zmluvu č. 2309729851, ktorej súčasťou sú aj Všeobecné obchodné podmienky. Na základe Zmluvy postupca poskytol odporkyňu peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov a podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP.

Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky, teda ku dňu 8.12. 2011, predstavovala nedoplatok na istine poskytnutého úveru vo výške 59,99 eur.

Pokusom o zmier zo dňa 27.9. 2013 vyzýval navrhovateľ odporkyňu na zaplatenie neuhradeného úveru vo výške 59,99 eur a zmluvného úroku vo výške 10,02 eur najneskôr do 4.10. 2013.

V Prílohe k Zmluve o postúpení pohľadávok, je uvedená ku dňu 8.12. 2011 nezaplatená pohľadávka vo výške 59,99 eur predstavujúca istinu úveru.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V zmysle § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (platného a účinného v čase uzavretia Zmluvy o úvere), spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ

sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom .

V zmysle § 497 ods. 1 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Súd s poukazom na vyššie citované ustanovenia zákona právny vzťah medzi účastníkmi konania založený zmluvou považoval jednoznačne za zmluvu o úvere a súčasne za spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy. Súd vzhľadom na právnu úpravu zákona č. 258/2001 Z.z. účinnú v čase uzavretia zmluvy uvádza, že predmetnú zmluvu uzavretú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcami možno podriaďiť režimu zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. Na tomto mieste považuje súd za potrebné uviesť, že zákon o spotrebiteľských úveroch patrí do oblasti predpisov občianskeho práva a je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku *lex specialis* (uvedený záver podporujú aj odkazy k textu zákona, aj keď nie presne v naznačených súvislostiach). Uvedené znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú výslovne upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch podľa prvej hlavy ôsmej časti Občianskeho zákonníka. Rovnako na spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka, je potrebné vzhľadom na ich systematické zaradenie do Občianskeho zákonníka, aplikovať všeobecné ustanovenia o občianskoprávných vzťahoch. Vyplýva to i zo znenia § 54 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorej možno vyvodiť, že spotrebiteľ si zmluvou nemôže zhoršiť postavenie, ktoré by inak mal pri aplikácii ustanovení Občianskeho zákonníka ako celku. V tejto súvislosti ešte súd dodáva, že v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa účinného ku dňu uzavretia zmluvy, na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, použijú sa primerane ustanovenia Občianskeho zákonníka. Aj táto, v čase uzavretia zmluvy platná a účinná norma, viedla za použitia výkladového pravidla "*argumentum a contrario*" súd podporne k záveru, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka vzťahujú sa príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka (nie Obchodného zákonníka). Nakoniec, v zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sa nemôžu odchyliť od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa (od akýchkoľvek, t.j. aj od všeobecných ustanovení, a teda i od ustanovení o premlčaní.).

Zhodnotiac výsledky dokazovania dospel súd k právnemu záveru, že nárok navrhovateľa v konaní uplatnený bol dôvodný. Odporkyňa bola v zmluvnom vzťahu s právnym predchodcom navrhovateľa na základe uzavretej úverovej zmluvy, ktorej obsah nebol v rozpore s normami spotrebiteľského práva. Odporkyňa si svoje zmluvné povinnosti riadne a včas úver splácať neplnila a ku dňu postúpenia pohľadávky z postupcu na navrhovateľa dlhovala na splátkach úveru sumu 59,99 eur, sumu ktorú uložil súd odporkyni navrhovateľovi zaplatiť.

Odporkyňa sa so zaplatením istiny vo výške 59,99 eur dostala do omeškania a preto súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi dňom nasledujúcim po postúpení pohľadávky aj zákonné úroky z omeškania z priznanej istiny, ktoré úroky z omeškania si navrhovateľ uplatnil v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.

O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poplatku (ďalej len „O.s.p.“). Navrhovateľ bol v spore v celom rozsahu úspešný a preto mu súd priznal plnú náhradu trov, ktoré v konaní účelne vynaložil na uplatnenie svojho práva na súde. Navrhovateľove trovy pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 16,50 eur a z trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v sume 58,58 eur za 2 úkony právnej služby po 16,60 eur (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby na súd), 2 x paušál po 7,81 eur + 20 % DPH, t. j. trovy konania spolu 75,08 eur.

O povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania v celkovej výške 75,08 eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa, rozhodol súd podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je odvolanie prípustné v lehote 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p. v platnom znení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.